

Interview Ninja Paap-Luijten

1. Kan je jezelf voorstellen voor degenen die je nog niet kennen?

Ik ben Ninja Paap-Luijten, geboren in 1986. Ik woon in Naaldwijk met mijn man en dochter. Ik ben auteur (vooral van fantasy) en redacteur bij Fantasize. In mijn vrije tijd lees ik graag, soms pak ik mijn kleurpotloden of ga ik zitten puzzelen en een keer in de week ga ik naar Tai Chi.

2. Welke boeken lees jij zelf graag?

Oeh, een gewetensvraag... Ik lees eigenlijk alles. Vaak verwachten mensen dat ik alleen maar fantasy lees, maar dat is dus helemaal niet zo. Ik heb een abonnement op de bibliotheek en op de Libelle Bookazines (ja, echt waar) en eigenlijk lees ik alles wat ik te pakken kan krijgen. Mijn favoriete auteurs zijn Stephen King en Haruki Murakami. Daarnaast ben ik dol op de boeken en verhalen van Ursula Visser en ik werd heel aangenaam verrast door de Metro-serie van Dmitry Glukhovsky.

3 In jouw verhalen komen een variatie aan allerlei wezens voor. Heb je een favoriet hierin?

Vampiers. Ik zou graag zeggen dat ik ze allemaal even leuk vind... maar dan zou ik liegen. Ik ben echt dol op mijn vampiers, ook omdat de belangrijkste hoofdpersonen vampiers zijn. Aan de andere kant, als ik dan een novelle als *Eten voor de edelman* erbij pak, daarin is de hoofdpersoon een goblin, Garkan. Ik heb met heel veel plezier over Garkan geschreven en ga zeker nog een verhaal over hem schrijven, dus misschien kan ik toch zeggen: hoewel ik een voorkeur heb, vind ik ze allemaal leuk.

4 Kan ik zeggen dat deze wezens een belangrijk zo niet, de sfeermakers zijn van een goed fantasyverhaal?

Zonder verrassende figuren heb je denk ik geen verhaal van mij te pakken. Ik weet altijd overal wel een draai aan te geven en ik hou ervan om bekende wezens (zoals vampiers en dwergen) een twist te geven. Het is dus altijd allemaal net even anders. Daarnaast zet ik de verschillende wezens zelden tegenover elkaar; ik plant ze liever naast elkaar, als een multiculturele smeltkroes. Dat geeft altijd wel een bepaalde sfeer inderdaad. Voor mij is dat dus belangrijk en in mijn verhalen vind je dat ook terug. Of dat een voorwaarde is voor elk goed fantasyverhaal? Nou, dat hangt er vanaf hoe goed het verhaal is geschreven, zeg ik altijd maar.

5. Waar komt al die creativiteit voor al die wezens vandaan? Put je bijvoorbeeld inspiratie uit sprookjes?

Soms denk ik gewoon: daar moet een verhaal over te schrijven zijn. Zo begon ik bijvoorbeeld aan *Marlan de vervloekte tuinkabouter*. Tuinkabouters zijn van die rare figuren, daar moest toch iets over te schrijven zijn, vond ik. Dus daar schreef ik vervolgens over. Dat werd een knotsgek avonturenverhaal met een tuinkabouter die echt de meest idiote dingen meemaakt (tot aan een reis naar de hel en terug). Hoe kom ik daarbij? Geen idee! Als ik wist hoe mijn hoofd werkte... nou, misschien is het maar goed dat ik dat niet weet.

Andere keren begin ik met een idee en komt daar later een ander idee bij. Dat was het geval bij *Oragayn*. Ik begon met een idee over wezens die 'oragayn' heten. Later stuitte ik op een artikel over tuinen achter voormalige weeshuizen. Die tuinen lagen vol met begraven kinderen die in de weeshuizen om waren gekomen. Daar had ik ineens een inspiratie om mijn verhaal aan te zwengelen. Hoe ik een weeshuis (of iets wat erop lijkt) vervolgens aan oragayn-figuren koppel... daarvoor moet je het boek lezen.

Het kan dus heel verschillend zijn. Elk verhaal komt op een andere manier tot stand.

6 Je schrijft ook over Dwerger. Wat is jouw beeld van een dwerg?

De dwergen waar ik over schrijf, komen voor in de verhalen van de Koninklijke Garde (*Oragayn*, *Marrah*, *Keltir de verleider*, en volgend jaar komt *Fyria* waarschijnlijk uit). Dwerger in die verhaalwereld zijn over het algemeen wat kort van stuk (tussen de 1m30 en 1m50, zullen we maar zeggen) en zijn dus meestal wel minder lang dan mensen. Om hun lichaam gezond te houden, moeten ze van tijd tot tijd vasten; dan eten ze dagenlang niets en drinken ze alleen water. Sowieso kunnen dwergen goed tegen voedseltekorten. Daarnaast kunnen dwergen zelfs in het aardedonker nog iets zien, dat kunnen zelfs vampiers in mijn verhalen niet.

Dwergen in mijn verhalen lopen niet noodzakelijk rond met een kroes bier in de hand en een baard aan de kin. Ze zijn zelfs vaak niet of nauwelijks te onderscheiden van mensen, uiterlijk gezien dan, zeker niet als ze wat langer zijn. Mijn beeld van dwergen is dus waarschijnlijk net even anders dan het beeld in veel andere verhalen. Natuurlijk vond ik het wel leuk om de grootste populatie dwergen in mijn wereld in een land neer te zetten met een cliché-achtige naam: Mijnlanden. Want, ja. Als je speelt met clichés, moet je dat ook goed doen. Er lopen echter ook genoeg dwergen in andere landen rond.

7 Wat voor eigenschappen kan je aan dwergen toebedelen?

Even algemeen, zonder de dwergen in mijn verhalen erbij te betrekken. Dwerger zijn – over het algemeen – vaak kleiner dan mensen. In veel verhalen zijn ze een beetje knorrig, ze wonen vaak in of bij mijnen en bijna altijd hebben de mannen flinke baarden. Drinken, daar zijn ze dol op. Ook zijn het vaak goede (zwaard)smeden. Ik denk dat de meeste dwergen ook wel trouw zijn, maar maak ze niet kwaad. Oef. Ook leuk om te vermelden: vaak beschikken dwergen over unieke magie.

8 En wat maakt het dat Dwerger zo tot de verbeelding spreken en vaak tot inspiratie dienen voor vele fantasy verhalen?

Als je de karikatuur-achtige dwergen pakt, is het natuurlijk eenvoudig om daar een geinig verhaal omheen te bedenken. Je kan ze laten mopperen, vloeken, en ondertussen slaan ze gerust een heel leger aan gort. Dwerger kun je laten doen wat niet iedereen kan doen; ze stelen je hart, ook al zijn het vaak morrende figuren. Ik denk dat ze juist door hun felle eigenschappen, het vuur dat niet alleen in hun smidse te vinden is, maar ook in hun hart, erg tot de verbeelding spreken. Er zit flink wat pit in. En dat schrijft heel erg leuk.

9 Ben je ook bekend met de brabantse sage kabouterkoning Kyrië? Een kabouter is toch ook een soort Dwerg?

Nee, Kyrië ken ik niet. Voor mij is een kabouter echt iets anders dan een dwerg; een kabouter vind je vaak met een puntmuts en een witte baard, ze zijn stukken kleiner dan dwergen en komen in andere soorten verhalen voor. Ik heb natuurlijk ook een verhaal over een tuinkabouter geschreven; de hoofdpersoon in dat verhaal is echt geen dwerg. Dé

bekende kabouters hier in Nederland zijn natuurlijk die van Poortvliet, trouwens.

10 Waar moet je op letten bij het schrijven over Dwerger? Heb je bepaalde do's & don'ts?

Als je eraan begint om over dwergen te schrijven, dan denk ik dat je eerst een keuze moet maken: ga je de traditionele, welbekende dwergen in je verhaal verwerken, of wil je er een eigen draai aan geven? Daarnaast werkt het zoals met alles: geef ze hun eigen stem. Maak er jouw verhaal van. Als je kiest voor de traditionele dwerg, zoek dan op hoe mensen die zien en lees eens een aantal boeken/verhalen waarin die dwergen voorkomen. Dat is overigens ook handig als je er je eigen draai aan wilt geven, want dan weet je pas echt goed wat je anders gaat doen.

Ik ga natuurlijk niemand vertellen hoe ze iets wel/niet moeten schrijven. Het allerbelangrijkste blijft altijd dat een verhaal goed is geschreven.

11 Zullen er in de toekomst nog vaker Dwerger een rol spelen in je verhalen?

Zeker. Ik ben op dit moment bezig met het afronden van *Fyria*, de tweede roman in de Koninklijke Garde-serie (waarvan *Oragayn* de eerste roman was). In *Fyria* zijn enkele hoofdpersonen dwergen. Het verhaal speelt zich af in Mijmlanden, een land met een grote populatie dwergen.

Sowieso komen er in die verhaalwereld dwergen voor, dus in de toekomst zullen er meer boeken van mijn hand komen waarin je dwergen kunt tegenkomen, maar de eerstvolgende is dus *Fyria*.

12 Wil je nog wat kwijt aan onze groep?

Alleen dat ik erg blij ben met deze groep!